

האומר פרק ששי גיטין

סוה

עין משפט גו מצוה

א) [אפסוס ל': ושי"ג],
 ב) מעשר שני פי"ד מ"ה,
 ג) ס"א ל"ג, ד) [קדושין טז].
 ערךין ט"ז, ט) [טובה מ:].
 ו) מכות ע'. לעיל נט. כ"ב
 קט"ה; ו) קדושין נד'; לעיל
 כ"ג, ט) קדושין כ', ט) [כ"ג
 תנא]. ו) [מספתי כ"ח] כ"ב
 קדושין מט',
 א) [כסה"מ אחת אליעזר
 וכן נמשנה לקמן]. יט) ס"א
 מ"ש רישא דל"פ ר"ש כ"ב
 ג) [קדושין מח: מנז. כ"ב
 קט"ה]. י"א) וקבל בדיקוס
 אחר ס"א מ"ה, ט) [דברים
 כה], טו) [שביעין עט:].
 ו) קדושין ט. ד"ה בחבילת
 יט) [נע' ומוספת ר"ה לז:]
 ד"ה ובקש ר"ל], יט) [ג'י
 רש"י וי"א וי"א וע"י רש"י,
 ט) [נע' מוס' מה מ' ד"ה
 אצל וצפור ויזכ' מוס' כ"ב
 דף קנה. ד"ה אחמרת],
 (לא) [לעיל סד:].

גלוין הש"ס

תר"ה ואמה העבירה
 וכו' הוה בני' לביידי. פ'
 כסרות ד' ע"ג מ"ה
 ב"תאריה דר"י:

מוסף רש"י

אין עבר עברי נוהג. דלפי
 ממנר עומן הוה (וערכו כס.)
 אלא בזמן שהיה עובד נוהג.
 דמנאי למקרי ביה עד שנת
 היובל יעבוד עמך (קדושין
 טס). הפירוטות. בני משע
 וסמונה (בכתובות ט.). מקחן
 מקח כור במטלטלין. א"ס
 מנכ מטלטלין (ועיל טס.)
 במטלטלין דוקא רש"י
 במקרקעי לא עד שיבא שלי
 עשרות או עד שיהא א"ס
 עשרים (בכתובות ט.). כל
 כור אינו גט עד שיגיע גט
 לידה. שאין הקטן עשה
 שלט היולק לא להעלה עשה
 הוא אלא שלטא דיהי האן
 (קע"ט טג.) דלאן עלימות הוה
 הולק המניאו לה יחא שלטו
 של בעל להולכה וימנה לה
 (קדושין תד.).

מוסף תוספות

א. דנפקא ליה מתורת לבדו.
 ב. קדושין סה: ובידו בני'
 לאו הגבהה היא. רש"י מכות
 לא. ב. לפיכך מושבש. מוס'
 כסרות ד'. ד) [מ"ה].
 ג. אלא מטקל לי' בפיכא
 אחריתי וכו'. מ"ס מכות ל'
 ד"ה [זנאמתי. ד. הו"ל
 ואין לו יד לזכות לעצמו ממון
 שנותנין לו תקנו חכמים
 שיהא אחר זוכה ומקבל
 לצדקה. רש"י כ"ב ק"י:
 ה. שהרי יכול לזכות
 בעצמו. שס. ו. בקטן. מוס'
 ז. שלא יהא חבילה למידה
 וכו'. מוס' ה"לש. ש"אנו מבחין
 בין צורר לאהור. רש"י.
 ח. דכי אמרי' זוכה לעצמו
 דוקא במטלטלין ודוקא
 כשהגיע לידו אבל בהקנאה
 אחרת כגון אבד. ר"י.
 ט. דאינה חולצת עד שתהא
 גדולה. מוס' מה נ"ו ד"ה אכל
 י. של קטנה. ש"פ.
 יא. גדולות האשה ממותרת
 לכא משל איש. רש"י.
 יב. דכנגדן בקשה משמע
 שהגיעה היא לענות נדרים
 והיינו בת י"א שנה. מוס'
 ה"לש' ג. פירוש רב"י וישי
 מוס' מ"ה ט"ז. הבעל. פי'
 הר"ן.

מערימין. לפדותו בלא חומש. שאדם מוסיק חומש כשפודה את מעשר שני שלו ואינו מוסיק חומש על של אחרים אם קונהו מחבירו: **ופדו כהן מעשר שני**. ממנו דהוו להו אחרים לגביה והם סמוכים על זולתו ושלם שלו שהם חחרים ונותנים לו: **אלא זמן שהיו צול נוהג**

דבעין ואיש אל משפחתו משבוזו (ויקרא כה): **שש מרות**. חלוקות בזיית קטן: **וכנגדן בקטנה**. חשיב לה יודעת לשמור קידושה ומתקדשת בקדושי אמה או אחיה לדעתה או בקבלת עצמה אם יתומה היא: **למיואן**. שזריכה למאן ואינה יואה כלל מיואן דתנן ביצמות (דף קו:) כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קדושה אינה זריכה למאן וזו יודעת לשמור היא: **הפעוטות**. מנן בהנימין (לעיל דף נט.). דמקחן מקח במטלטלין ופשיטן ככר שית כבר ממני: **וכנגדן בקטנה**. משהגיעה לימים הללו משלחה ואינה חחרת קרינא בה ומתגרשת בקבלת עצמה אפי' קיבל בה אשה קדושין ומת ואע"פ שקידושה קדושין מן הסורה: **הגיעו לעונם נדרים**. שנה אחת לפני נערות נדריה נצדקין כדמתן במס' נדה (דף מה:). בת אחת עשרה שנה ויום אחד נדריה נצדקין ולא ידעה לומר לשם מי נדרה לשם מי הקדישה נדריה נדר והקדישה הקדש: **חוללה**. אם הביאה סימנין ולא אמרי' שומא ניהו אבל קודם הזמן הזה קטנה היא ואין סימניה סימנין ואינה חוללת ב"ש כבוד צפרה"ט) ומקשינן אשה לאיש: **לא כבוד נכנסו אצלו**. קרקעות: **עד שיהא כל עשרים**. היו קטן: **בתני' אם ראה הבעל לחזור**. קודם שיגיע גט לידה: **פסול דאין ראוינו שלעמוז** עליו עס וקפידא היא: **הרי היא נמקום פלוני**. אינו אלא כמראה מקום עס ממלאכה: **ור' אלעזר מכשיר**. טעמא מפרש בגמ': **גמ' מאי שנה רישא דלא פליג רבי אלעזר גבי תנן גמ' זה לאשתי במקום פלוני וקתמי פסול: מדעסיה מגרש**. והדבר תלוי בו איכא למימר קפידא היא דוקא קאמר ליה אכל אינה דבעל כרחה מייגרשה מנא ידעה דניחא ליה לבעל למיתני' התם הלכך אינה אלא כמראה מקום עס ממלאכה: **בתני' הנה לי גיטי אולנה כטרומה**. אם אשת כהן היא עד שיגיע גט לידה: **לאוסו מקום**. שכן אמרה לו לא תהא שלומי לקבלה אלא עס ובגמרל פריך וגיעא היכי הוה האילן וקפידא במקום אחר ואפי' כשיגיע עס והא תנן לעיל פסול: **אוסר מיה**. משפירש מאללה. רבי אלעזר לטעמיה דמכשיר כשקפידא במקום אחר דמראה מקום היא לו ומשעת קבלה איגרשא לה לפיכך משעה שפירש מלפניה אסורה שמה מלאו חוץ לעיר וקפילו הימנו: **גמ' ווימינן דמשכחה** ליה בזכות אחריה והאי דקצעה ליה עיקר בזמתא מחסיה הכי קאמרה לא תהא שלומי לקבלה להתגרש אני על ידך עד דמתיית המס: דהא

בעין דאורייתא תקון. והא דסגי בהגבזה טפח ט"ז) גבי חצית של שיתופי מצואות אפי' לפירוש הקונטרס) דלא קניא הגבזה בעלמא אלא בג' טפחים^כ חשיב ליה כעין דאורייתא כיון דמגביה בר זכיה ויש זה הגבזה קלמ: **אפי' ופדו בהן מעשר שני**. וא"ת ומאי מהני פדיית קטן והא אין מעשה קטן כלום ובמ"כ (פרשת בחוקות) ממעט קטן שאינו פודה מעשר שני ותנן נמי (תרומות פ"א מ"ח) חמשה לא יתרומו וקטן חד מנייהו ולעיל בהנימין (דף נג.) תניא אפוטרופין תורמין ומעשרין משמע אכל קטן לא ומאי שנה פדיית מעשר מתרומה וי"ל דלמאי כמ"ד במס' תרומות (פ"א מ"ג) להגיעו לעונם נדרים כשם שגדלן נדר כך תרומתן תרומה וכשם שחל שם תרומה על פיו ומשתרי טבל בצלילה ה"ו מתחלל מעשר שני על ידו וא"ת הילך פודה לאחרים הא אפי' למ"ד זוכה לאחרים היינו כשדעת אחרת מקנה אותו לאחרים ופדיית מעשר נהי דחשיבין ליה כזוכה לאחרים מ"מ אין דעת אחרת מקנה אותו לאחרים ע"י זכיות קטן והוה כמו מיאא דלא זכי מדאורייתא וי"ל כיון דמופלג הסמוך לאיש דאורייתא אל לגבי ממון זוכה לאחרים מן הסורה כשדעת אחרת מקנה אותו א"כ לענין חילול מעשר יש לו להועיל אפי' בלא דעת אחרת אכל לרבי סקלא דלוינו זוכה לאחרים אע"פ שלעמנו זוכה גם בחילול מעשר לא יזכה לאחרים בחילול אע"פ שלעמנו מחלל: **ואמרה העבירה בזמן הזה מי איבא**. ה"ו * יט) הוה מלי למיפך אי בזמן הזה למה לו להעריב והלא יכול לחלל שיה מנה על שיה פרוטה וחומשה ולמאן דלמרנן בהזב (ב"מ דף נג:) דבעינן יט) [אף] בחומשה שיה פרוטה יחלל שיה מנה על חמש פרוטות:^א לעיל **צורר** וזורקין זוכה לעצמו. וי"ת וי"ת דלמאן בני שמת (ב"ב דף קטו:) זכין לקטן ואין זכין לגדול^ה הא קטן גופיה אמר הכא דזכי י"ל דהמס' פסותא מכאן^א אי נמי^י בקטין חליפין דאין מנחין:

וכנגדן בקטנה חוצצת. פירש כוונטרס שנה אחת לפני נערות כגון צת י"א שנה ויה ויום אחד אס הביאה סימנין חוללה ולא אמרי' שומא ניהו וקשה דרבא גופיה פסיק בסוף פ' יואל דופן (מדה דף מו.) הלכתא מו' המון כלפני המון^ט ומפרש רבינו שמואל כנגדן בקטנה היינו לא הגיעו לעונם נדרים קאמר אלא צת י"ג שנה ויום אחד דהא בעית נדרים על קטן כנגדן באשה גדולה היא^א ואין הלשון משמע

ל"א א מ"י פ"ה מהל' מעשר שני ה"ח:
 ב מ"י פ"ה מהל' תרומות הלכה כן:
 ג מ"י פ"ה מהל' שמיטה יובל ה"ט וי"א מהל' עבדים ה"י סגמ עשין פג טושי"ע יוד' סי' רכו ספ"י ד:
 ד מ"י פ"ה מהל' מעשר שני ה"ט:
 ה [טושי"ע חר"מ סגמ רלה קט"י א וסי' רמג ספ"י טו]:
 ו ח מ"י פ"ד מהל' ארשות הל"ז [וי"א מהל' גירושין הל"ז] סגמ עשין נ טושי"ע ה"פ סי' סג ספ"י ז וסי' קנה ספ"י ב:
 ז מ"י פ"כ מהל' מכירה ה"י טושי"ע ח"מ סי' רלה ספ"י אן:
 ח ח מ"י פ"ב מהל' גירושין ה"ח סגמ עס טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:
 ט ח מ"י פ"ה מהל' נדרים הלכה א וי"א מהל' ערפי' הל"ז סגמ לאין רמג טושי"ע יוד' סי' רלג:
 י ח מ"י פ"ב מהל' ארשות ה"ח וי"א מהל' יבום הל"ז סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קטו ספ"י ד וע"ש:
 כ כ מ"י פ"כ מהל' סגמ עשין פג טושי"ע חר"מ סי' רלה וסי' טו:
 מ ח מ"י פ"ו מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:
 נ ח מ"י פ"ב מהל' סגמ עשין פג טושי"ע חר"מ סי' רלה וסי' טו:
 ס ח מ"י פ"ב מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:
 ט ח מ"י פ"ב מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:
 ח ח מ"י פ"ב מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:
 ט ח מ"י פ"ב מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:
 ח ח מ"י פ"ב מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין נ טושי"ע א ה"פ סי' קנה ספ"י ז:

פסקי רי"ד

שהן קדושי תורה ואע"פ שאין לה דעת אלא בעי' דעת אשה בגט כ"א שתהא ידה חשובה די שתעד להבחין: ח"ד קטנה שירדע לשמור גישה מתגרשת ושאינה יודעת לשמור גישה אינה מתגרשת ואיזו היא קטנה שירדעת לשמור את גישה ואיסקי רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בר יאקא כל שמכחנת בין גישה אחר והיינו נוהגים לאהור ונוטלתו צורר וזורקין שיש לה דעת להבחין בין זה לזה פי' אם יודעת לשמור את גישה מתגרשת בקבלתה ואם לאו אינה מתגרשת בקבלתה עד שיקבלנה אביה ופי' המורה דכתיב ושלתה מביתו והלכה מי משלחה ואינה חחרת יצאת זו משפלת וחחרת הכי דרשי' ליה ביבמות פ' חרש הילכך אפילו בקבלת אביה אינה מתגרשת ואינו ג"ל דדוקא גבי ידה הוא דרשין התם הכי דלא מהני לה יד לקבל גישה ואע"פ דלא בעינן דעת אשה בגט יד מיהא בעינן והוא לית לה יד אבל אביה אמאי נעמטי לה

א) דבפיקא ליה מתורת לבדו.
 ב) קדושין סה: ובידו בני'
 לאו הגבהה היא. רש"י מכות לא. ב. לפיכך מושבש. מוס' כסרות ד'. ד) [מ"ה].

ג) אלא מטקל לי' בפיכא אחריתי וכו'. מ"ס מכות ל' ד"ה [זנאמתי. ד. הו"ל ואין לו יד לזכות לעצמו ממון שנותנין לו תקנו חכמים שיהא אחר זוכה ומקבל לצדקה. רש"י כ"ב ק"י:

ה. שהרי יכול לזכות בעצמו. שס. ו. בקטן. מוס' ז. שלא יהא חבילה למידה וכו'. מוס' ה"לש. ש"אנו מבחין בין צורר לאהור. רש"י.

ח. דכי אמרי' זוכה לעצמו דוקא במטלטלין ודוקא כשהגיע לידו אבל בהקנאה אחרת כגון אבד. ר"י.

ט. דאינה חולצת עד שתהא גדולה. מוס' מה נ"ו ד"ה אכל י. של קטנה. ש"פ.

יא. גדולות האשה ממותרת לכא משל איש. רש"י.

יב. דכנגדן בקשה משמע שהגיעה היא לענות נדרים והיינו בת י"א שנה. מוס' ה"לש' ג. פירוש רב"י וישי מוס' מ"ה ט"ז. הבעל. פי' הר"ן.

4) גי' רבנא דהא בני' הר"י פ' סאן דזמן מתקדשת למאן הוא משתגיע לעונם הפעוטות ומנו נדקין רבתי בסמוך.

